

Látogatás Boldogkőváralján

Kora reggel indultunk el mikrobuszal Nyíregyházáról a Zempléni-hegyvidék felé. A nyírségi homokbuckákat elhagyva már a távolból gyönyörködünk a tokaji Nagy-Kopasz hegyben. A Tisza hídján haladva utunk céljáig végig a Zempléni-hegység másodlagos vulkáni kúpjai maradtak hűsége kísérőink.

Ez a terület a hazai andezitvulkánosság legfiatalabb része. Heves kitörései a miocén korszak legvégén az alsó pannóniai emeletben a Mátra kialakása után is tartottak. Az egymást keresztező töréseknél zajlottak le a legerősebb kitöré-

sek. A hegység főtömegét andezit alkotja (újabbán dácitot is említenek), ez kiégyesült riolittal és az andezit származékokkal. A boldogkői várhoz érkezésünk előtt érdekes látvány volt a boldogkőújfalui kőtenger. A felszínalakítás szempontjából fontosak itt a jégkorszaki kőtengerek, a törmelékletjtők, valamint a hegység nagy részét borító vályog mellett a hegylábi lösztakarók is.

A táj szépsége, a magasra emelkedő vár, az üde levegő mind együttesen emlékezetes élményt nyújtottak. A községtől északra különösen megragadó a panoráma. A hegyen szinte örként áll a várrom, amely aránylag ép. Saroktoronyán a felső díszes párkányban gyönyörködhattunk.

Már a XIV. században állott ez a vár. *Zsigmond király* 1388-ban a *Czudarok*-nak adta el, 1427-től 1453-ig *Brankovics György* volt, utána 1461-ben *Mátyás király* a *Parlagiak*nak adományozta. *Zápolyai János* és *Fráter Lóránt* is birtokolta. *Thököly* 1678-ban bevette, a XVIII. században a *Rákócziak*é, majd hamarosan pusztulásnak indult. Ma a romjai is csodálatosak.

Nemrégiben — a rom látszatát megtartva — néhány szobát helyreállítottak és bemutatják a látogatóknak.

A hegy tövében elterülő falu nemcsak érdekes tornácos házaival, hanem környékének ritka, kárpáti növényfajaival is kitűnik. Kastélyát, hatalmas parkját, ősfáit érdemes megtekinteni. Valamikor a *Zichy—Péchy* családoké volt. Egyemeletes barokk épület, 1768-ban készült.

Elbúcsúzva a községtől a boldogkői várra pillantottunk, ismét megfigyeltük a természeti erők szeszélyes játékának eredményét. A vár romos magaslata feltűnően tornyosul a riolittufából álló, enyhe vonalakkal körülvett dimbesdombos táj fölé. Kovasavas oldatok átjárták a kőzetet, ez keményedett meg és hosszú sziklagerincként nyúlik fel puhább környezetéből. Ezzel a látvánnyal hagytuk el „Rákóczi földjét”.

Dr. Vargha László Gyula

A vár belső részlete

